

дѣ скоро го смирили. Генералъ Буле събралъ единъ малъкъ отрядъ надѣждна войска, отишълъ въ Нанси, и направилъ таково кръвопролитие, че въ единъ отъ възмутившиятъ ся полкове останали всичко 40 чловѣка. Националното събрание, което твърдѣ сериозно ся уплашило отъ нанското въстание, изразило признателността си къмъ генерала Буле; Робеспьеръ възражавалъ противъ това рѣшение, но него послушали, Въ Парижъ нанските събития ся отзовали съ силно раздражения на умоветъ, противъ министритъ, които народътъ считалъ за първи виновници на кръвопролитieto. Въ Септемврий, събранието опредѣлило за армията рѣдъ, по когото трѣбва да ся произвѣждатъ солдатитъ въ чинове. На кралътъ ся позволявало да назначава само маршали отрядни генерали; офицеритъ трѣбвало да ся произвѣждатъ по старшинство на службата; въ унтеръ-офицери (подъ-офицери) трѣбвало да ся произвѣждатъ най способнитъ солдати като ги прѣдставляватъ старитъ унтеръ-офицери отъ ротата. Най послѣ, къмъ военното сждопроизводство билъ съединенъ и институтъ за адвокати.

XIV.

Католическитъ вълнения, дворянската емиграция, солдатскитъ мятежи — всичко това, разумѣва ся, застрашавало и огорчавало национал-